

Ronde Tafel Gesprek

Zoeken naar de Dingen die Boven Zijn: Heil in een seculiere tijd

15 maart 2024

Het jaarthema van de NZR is dit jaar: **Samen geroepen: leven, leren, delen.**

In de eerste introductie van dit thema schreef ik het volgende:

“Binnen het netwerk van de Nederlandse Zendingsraad bestaat er een brede overeenstemming over de vraag wat zending is: deelnemen, participeren, in de zending van God. Maar wat betekent dat in de praktijk van kerken en organisaties? Hoe vertaalt zich dat in beleidskeuzes, in het vaststellen van prioriteiten, werkvormen en praktijken?”

En wat blijkt, de verschillende organisaties en kerken in ons netwerk komen allemaal met verschillende antwoorden,

- historische en culturele achtergronden
- contexten van werkvelden
- diversiteit aan theologische keuzes

Het veel gebruikte begrip Missio Dei blijkt op allerlei manieren geïnterpreteerd te kunnen worden:

- Werkt God in de wereld of in de kerk?
- Wat is de plaats en taak van de kerk in het werk van God en in de wereld?

Vandaag willen we nog een stap terug doen en stellen we de vraag:

Waar toe zijn we **samen geroepen**?

Wat is het goede nieuws, het heil, de redding, van waaruit we samen leven, leren en delen?

- Eeuwig leven met God als redding voor de ziel?
- Leven in al haar volheid? (Together Towards Life - Joh. 10:10)

Kunnen wij dat brengen? Kunnen wij, in de navolging van God, deze wereld veranderen?

- Theories of Change
- Stories of Transformation

Hoe weten we welke verandering nodig en goed is voor die ander, in die andere context?

Of we nu vooral inzetten op evangelisatie, discipelschap, diakonale presentie of wat dan ook, onze antwoorden zullen veel te maken hebben met de context waarin we zelf leven, die ons heeft gevormd.

Dankbaar voor het boek van Sake, samen met Jan Marten Praamsma en Jan Martijn Abrahamse – het bepaald ons bij de vragen van heil in onze eigen Nederlandse context.

Diversiteit aan artikelen

- Dogmatische reflecties
- Beschrijving van praktijken
- Reflecties op grond van empirisch onderzoek – etc.

Maar wel met steeds terugkerende thema's:

Is het heil vooral immanent of transcendent?

- Heeft het vooral te maken met het leven hier en nu? Met fysieke, materiele, sociaal/politieke noden? Met onszelf vandaag?
- Heeft het vooral te maken met vragen rond zingeving, met de geestelijke leegte en armoede in mens en maatschappij? Met God en voor de eeuwigheid?

Gaat het over erbij mogen horen, je identiteit en geborgenheid vinden?

Of gaat het over bekering, geloof en gehoorzaamheid?

Is het Evangelie een boodschap van bemoediging, troost en zorg? Of juist een uitdaging? Een profetisch woord? Een oproep tot bekering?

In het lezen van het boek en ander werk van Sake merk ik een diepe zorg dat we in Nederland, in onze gesecculariseerde context, misschien wel de essentie van het Evangelie, van het Goede Nieuws, kwijt raken.

Spreeken over God en Christus wordt ervaren als moeilijk, ongepast, en misschien ook wel arrogant. Wij kunnen God tenslotte niet begrijpen en kennen. We voelen ons verlegen.

Uit onderzoek lijken we te kunnen concluderen dat pioniers vooral met het heil voor vandaag bezig te zijn. Sake laat ons zien dat pioniers in Nederland, bijvoorbeeld, vooral praten over heil en goed nieuws in termen van het dagelijkse leven hier op aarde.

En daar zijn allerlei redenen voor te bedenken, zoals de secularisatie, waardoor we het zelf ook vaak moeilijk vinden om werkelijk te geloven in een God die betrokken is op ons leven en daarin ingrijpt. We voelen ons verlegen. Wat kunnen we zeggen over hoe God, en Jezus als zoon van God, als Christus, die van buiten onze werkelijkheid goed nieuws is voor ons leven en voor het leven van de Nederlandse maatschappij?

Het leven in onze maatschappij is tenslotte ook een multireligieuze maatschappij geworden. Er zijn zoveel mogelijkheden voor het vinden van betekenis in je leven. Hoe durven we te zeggen dat ons geloof de beste is?

Wat je gelooft, welke betekenis je ziet, is dan ook een privézaak geworden, een persoonlijke, een eigen keuze. Maar ook een keuze waarin het dagelijkse leven in de maatschappij makkelijk wordt losgeweekt van het geloof. Of om met de schrijvers in dit boek te spreken, de horizontale van de verticale dimensie, en verliest daarmee ook gemakkelijk de uitdagende dimensie, het profetische karakter.

Kortom, het materiële en het geestelijke lijken los van elkaar te staan. We zoeken wel naar integratie, zien het belang ervan in, maar het blijven twee gescheiden werkelijkheden.

Vandaag willen we juist ook nadenken over wat het betekent voor de missionaire taak van de kerk en de gelovige.

Het verhaal van Ferdinand.

Missiologie op de FATEB in tijd van grote onveiligheid vanwege rebellenlegers die om de stad heen opereerden.

- Mensen verlieten hun dorpen en verstopten zich in het regenwoud

- Ferdinand op zijn brommer, met bouwmaterialen, zakken zout en zeep, een schoolbord en krijtjes.... Met gevaar voor eigen leven.
- Doel, het bouwen van een hangar, voor school, samenkomen en kerk
- Het herstellen van structuur en gemeenschap
- Het ondersteunen van de leiders van de gemeenschap
- Overleven....

In de klas - de vraag: wat is eerst, hulp of evangelisatie?

In zijn theologisch denken kon hij niet voorbij deze vraag komen, maar in zijn leven was het helemaal geen vraag. Zijn acties werden gedreven door zijn geloof, zijn geloof verwoordde hij in zijn acties. Hij was een man uit één stuk en dat zag je, dat hoorde je!

Een realiteit die ik vaker tegenkom.

Theologische discussies die vanuit mijn optiek, als buitenstaander, helemaal niet aansluiten bij de geleefde realiteit. Zijn dit Westerse vragen die we exporteren?

Een ander verhaal staat ook in dit boek, beschreven door Benno, hoofdstuk 21.

Het verhaal van Het Pand, een vierende gemeenschap in Korrewegwijk, Groningen. Dus in Nederland.

Elke zondag steken we de kaars aan – Jezus is het licht en Jezus is bij ons. De viering begint met samen eten en eindigt met samen luisteren, delen en bidden. We noemen onszelf een gemeenschap waar Jezus centraal is en iedereen welkom is. Verschillende van de leden van deze gemeenschap zouden zichzelf geen Christen noemen en al helemaal niet een gewone kerk binnengaan. Maar.... Wel samen bidden, de kaars aansteken, steun vinden in de ervaring dat God erbij is, bereid zijn sorry te zeggen, omdat God hen ook vergeeft.....

We komen bij elkaar in een gebouw – Het Pand – dat verbonden is aan de speeltuin voor de wijk. Een jongen uit een wijk verderop kwam ook altijd spelen in deze speeltuin. Op de vraag van zijn vader waarom hij niet speelde in de speeltuin van de eigen wijk, was zijn antwoord: “bij Het Pand is de speeltuin van Jezus. Daar is het veel fijner.”

Ook hier, in Nederland, blijkt dat immanentie en transcendentie soms niet te scheiden zijn. Benno gebruikt het woord: “verweven”.

Om nu terug te komen bij onze eigen context, nadenken over Heil in de context van ons leven en werk binnen de kerk wereldwijd.

Het kan niet anders dan dat onze ervaring van heil zal kleuren hoe we ons leven en werk binnen de kerk wereldwijd invullen.

- Wat is heil voor jou, in onze context?
- Welk **beeld** roept dat bij je op? Of, hoe zou jij het **verbeelden**?

We bespreken dit in groepjes van 3 mensen.

Zoeken naar de dingen die boven zijn

Welke dingen zoeken we dan?

Waar zoeken we die?

Wat is heil? Wat is het Goede Nieuws?

Het kan niet anders dan dat onze ervaring van heil zal kleuren hoe we ons leven en werk binnen de kerk wereldwijd invullen.

- Wat is heil voor jou, in onze context?
- Welk **beeld** roept dat bij je op? Of, hoe zou jij het **verbeelden**?

